

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NQ. 253

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, OCTOBER 26TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

JOHN L. MIHELICH ZA KONGRES ZEDINJENIH DRŽAV

**Italija, Portugalska, Nemčija priznajo
uporniško vlado v Španiji. Rusija zna
poslati svojo armado v Španijo**

Lizbona, 24. oktobra. Portugalska republika je v soboto uradno prekinila vse diplomatske zveze s špansko socialistično vlado. Portugalski poslanik in konzul so bili pozvani, da se nemudoma vrnejo domov iz Španije.

Portugalske vojne ladje čakajo v pristanišču Alacante, da popeljejo portugalske konzule domov. Španski poslanik v Lizboni je dobil uradne listine, v katerih Portugalska naznanja, da je prekinila diplomatske zveze z njegovo vlado.

Rim, 24. oktobra. Med Italijo, Nemčijo in Portugalsko vlado je prišlo do sporazuma, da nobena omenjenih držav ne bo priznala obstoječe španske vlade, kakor hitro pridejo uporniki v Madrid.

Laški zunanji minister Ciano, ki se je mudil dalj časa v Berlinu, je izposloval zvezo med Italijo, Nemčijo in Portugalsko, ki je naperjena proti levčarski vladi v Španiji. Pričakuje se, da bosta tudi Italija in Nemčija prekinili diplomatske zveze z obstoječo špansko vlado.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Hrvati in Slovenci v Nashuauku, Minn., so organizirali pred nekaj dnevi jugoslovanski-ameriški klub. Ilija Jovetič je bil izvoljen predsednikom, John Šterbenec podpredsednikom in Frank Majerle je tajnik.

Rojaka Anton Lunka, star 46 let, in Steve Lakner, star 45 let, sta bila pred nekaj dnevi teško ranjena v avtomobilski nesreči v okolici Virginie, Minn. Zgubila sta kontrolo nad avtomobilom, v katerem sta se vozila.

V Moon Run, Pa., je umrla Franciška Troha, rojena Dolenc, stara 54 let in doma iz Rovt na Planinah, po domače Bertova Franca. Umrla je za poškodbanosti, katere je dobila v avtomobilski nesreči. Zapušča moža, dva sinova in hčer.

Srečna kap je zadela Jožefa Obravničarja v Detroitu, ki je čakal na ulično karo. Bil je takoj mrtev. Star je bil 58 let in ko je mrtev. Star je bil 58 let in ko je mrtev. Star je bil 58 let in ko je mrtev.

Pri nesreči na ulični železnici v Milwaukee sta bila pred nekaj dnevi poleg 21 drugih oseb ranjena tudi rojaka Frank Rožič in Frank Semrad. — V Milwaukee se je ponesrečil tudi Joe Suban. Nesrečo si je zakopal pri delu.

V Dunlo, Pa., je umrl rojak Ambrož Zalar, doma iz Ravne pri Cerknici. Pokojni zapušča pet sinov in tri hčere. Istotam je nagloma umrl rojak John Gavzoda, doma iz Dolže pri Stopičih na Dolenjskem. Pogreb mu je preskrbel rudarska unija, ker ni bil pri nobenem društvu.

London, 24. oktobra. Ruska vlada je danes izjavila, da je pogodba, glasom katere so se evropske države zavezale, da ne bodo intervenirale v Španiji, naveden kos papirja, ki je brez vsakega pomena.

Ker Rusija ponovno trdi, da Nemčija, Italija in Portugalska pomagajo španskim upornikom, je začela Rusija pošiljati orožje in bojna letala na debelo španskim socialistom. Več ruskih parnikov je na poti proti Španiji.

Iz Gibraltarske se poroča, da so tam opazili petnajst nemških submarinov, ki so bili na poti proti španskim vodam. V nekem španskem pristanišču, ki je pod kontrolo upornikov, se je izkrcalo 260 mladih nemških zrakovplovcev.

Burgos, Španija, 24. oktobra. Uporniški zrakovplovci so se danes prikazali nad mestom Madridom in začeli metati bombe nad prestrašeno prebivalstvo. Ljudje so se zatekli v kleti. Glavni del armade upornikov se nahaja komaj 10 milj od Madrida. Nad 50.000 žensk in otrok je že pobegnilo iz mesta.

Pozor, Baragov zbor!

Vaje odraslega Baragovega zbora se zopet vrše ob ponedeljkih ob 8. uri, in ne več ob sredah! Torej se vrši vaja nocoj zvečer. Vsi pevci in pevke prav gotovo pridite, ker imamo velik program pred seboj! Pred nami je Gregorčič-Cankar akademija, božična igra v adventu, koncert v januarju, torej je navzočnost vseh pevcev in pevke nujno potrebna. Opozorite drug drugega na vajo! — Rev. M. Jager.

Federalna godba

V četrtek 29. oktobra se vrši v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. prost koncert, katerega priredita skupno The Federal Music Project in Jugoslovanski radio klub. Pri koncertu bo sodelovalo 40 prvovrstnih godbenikov skupaj z Blue Danube tamburaškim orkestrom. Misses Olga in Jelka Tomich bosta peli slovenske in hrvatske narodne pesmi. Smerda's duet harmonikarjev, Miss Dorothy Obetski in Joe Tomasch bo tudi sodeloval. Sodnik Lausche in državni poslanec Mr. Boyd sta obljubila udeležbo. Ker je zabava prosta za vsakogar, je slednji prijazno vabljen.

Kandidat Barry

Bivši direktor javne varnosti Edwin Barry je na nekem političnem govoru izjavil, da so se akteriji, gangsterji, prostitutke in enak element združili, da ga porazijo v kampanji za izvolitev šerifom. "Toda," je dejal Barry, "v Clevelandu je še vedno ogromna večina poštenih državljanov, ki ne bo poslušala diktatorov gangsterjev."

25 let zapora

John Majewski iz Garfield Heights, je dobil 25 let zapora na Common Pleas sodniji, ker je posilil neko 50 let staro žensko. Majewski je 30 let star.

Vsa znamenja kažejo, da bo izvoljen Franklin Roosevelt ponovno za predsednika Zedinjenih držav. Kampanja, katero vodi njegov nasprotnik, governor Landon, se je popolnoma ponesrečila. V tem zadnjem tednu pred volitvami ima gov. Landon manj prilike biti izvoljen, kot če bi se volitve vršile pred štirimi tedni.

Gov. Landon je nastopil na neštetihih shodih in zborovanjih. Obiskal je 2.000 večjih in manjših mest v Ameriki. Povsod je bil prijazno sprejet, toda — hladno. V vseh svojih govorih ni povedal niti ene bolj zdrave ideje, kot jih je predstavljal sedanjí predsednik Roosevelt. Amerika je pretehtala gov. Landa in ga je našla — prelahkim!

Sedaj, ko je pribita resnica, da bo Franklin Roosevelt ponovno izvoljen predsednikom, je dolžnost in naloga ameriških državljanov, da pošljejo v kongres moške, ki se v idejah in idealih strinjajo s predsednikom. Silna nesreča za ameriški narod bi bila, ko bi bil izvoljen predsednikom Roosevelt, pa bi dobil v kongresu njemu sovražno večino. Zlasti ameriški delavci bi bili strahovito udarjeni.

Predsednik Zedinjenih držav ima sicer silno moč in oblast, toda je brez vsake moči in oblasti, kadar nastopi proti njemu — kongres. Predsednik svetuje kongresu, podaja načrte za postave, izvršuje postave, katere odobri ali zavrne, toda kongres ima oblast nad vsemi financami dežele in lahko zavrne vse najboljše ideje predsednika, če mu želi nasprotovati.

V prvem terminu svojega predsedništva je imel Roosevelt srečo, da je stal za njim kongres, ki ga je podpiral v vseh njegovih potezah za zboljšanje gospodarskega položaja v deželi.

Toda že lansko leto, zlasti pa letos, se mu je izneverilo nekaj prej gorkih pristašev, ki so sledili sladkim besedam demagogov in začeli napadati predsednika Roosevelta, katerega so še pred par meseci dvigali v nebo.

Eden teh odpadnikov je — Zarlibože — tudi kongresman Martin L. Sweeney, član kongresa iz 20. okraja v Clevelandu, v katerem volivnem okraju voli in glasuje 18.000 Slovencev in bratov Hrvatov ter Srbov.

Kongresman Sweeney je bil prvi demokratski član narodne konvencije leta 1932, ki se je boril do obupne skrajnosti, da je bil Roosevelt nominiran za predsednika. In kongresman Sweeney je danes tisti izdajalec, ki se bori do blazne obupnosti, da poruši predsednika Roosevelta.

Vzrok je, ker Roosevelt ni poslušal političnih traparij Sweeneyja, pač pa je sledil ogromni večini ameriškega naroda.

Politična sramota prve vrste bi bila, če bi volivci v 20. kongresnem okraju v Clevelandu ponovno izvolili Sweeneyja za kongresmana. Predsednik Roosevelt ima v 20. kongresnem okraju večino 10:1. Nemogoče je misliti, da bi isti volivci, ki so v tako pretežni večini za Roosevelta, obenem izvolili v kongres njegovega srditega nasprotnika Sweeneyja, ki je ponovno nazval pred-

sednika Roosevelta — izdajalec in lažnikom!

Nad 600 naših državljanov še dobro pomni, ko jim je pred dobrimi tremi leti kongresman Sweeney ukradel mestno delo, ko je zatajil in izdal demokratskega župana Millerja in se prodal republikancu Davisu za skledo leče. Nič manj kot poldrugi milijon dolarjev so zgubili naši ljudje radi Sweeneyja, ko je bil z njegovo direktno pomočjo izvoljen republikanec Davis, ki je vrigel s pomočjo Sweeneyja 600 naših lastnih bratov in sester na cesto, jim vzel zaslužek in tako povzročil, da so šli na relief in zgubili poldrugi milijon dolarjev! To je povzročil kongresman Sweeney!

Kakor je kongresman Sweeney izdal župana Millerja, ko ga je s političnim nožem zadel v hrbet, na enak način je Sweeney izdal tudi predsednika Roosevelta, pod katerega firmo se je znal priklopiti do kongresnega urada, in ko je čutil, da je tam varen, je narkočil Roosevelta in ga z nožem zabodel v hrbet, rekoč, da je predsednik Roosevelta izdajalec ameriškega naroda.

To so grenke besede, toda resnične in potrebne, da jih našim 18.000 volivcem v 20. kongresnem okraju ponovno in ponovno prinašamo v resno premišljevanje. Temu izdajstvu v demokratskih vrstah moramo narediti konec. Naš narod ne more več slediti Sweeneyju in — Rooseveltu. Dvema gospodarjema ne moremo služiti. In ker smatramo, da je Roosevelt pravi prijatelj in iskren delavec za napredek vsega naroda, je potrebno, da uničimo njegove nasprotnike in izvolimo v kongres ljudi, ki so prijatelji predsednika, ne pa njega izdajalci.

Slovenci, Hrvati, Srbi, pa tudi vsi drugi Slovani, poleg tega še Nemci in Litvinci ter druge narodnosti v 20. kongresnem okraju, so vsi tisti Sweeneyja. Napram njemu je kandidat neodvisni demokrat, slovenski odvetnik, bivši trikrat izvoljen councilman mestne zbornice — JOHN L. MIHELICH.

Mr. Mihelich ima najboljšo ugodno priliko biti izvoljen v kongres, ako se državljanji v 20. okraju zavedajo, da izdajalci predsednika niso vredni, da bi bili ponovno izvoljeni. Mi smo močni dovolj, da izvolimo Mihelicha, če sleherni stori svojo dolžnost. Apeliemo enako na vse slovenske državljane brez razlike političnega mišljenja, na naše slovenske republikance in socialiste, da volijo za Mihelicha.

Najbolj sijajno priliko imamo letos izvoliti prvega Slovenca za kongres Zedinjenih držav, ako vsi skupaj storimo svojo dolžnost. Roosevelt bo izvoljen in izvoljen bo Mr. Mihelich, iskren prijatelj Roosevelta.

Za Mihelicha volite sledeče: na predsedniški glasovnici dobite znamenje petelina, ki je znak demokratske stranke. Naredite križ v krogu pod petelinom, potem pa poiščite v isti koloni ime: Martin L. Sweeney. Prečrtajte ime Sweeneyja popolnoma. Potem pa pogledajte v zadnjo kolono glasovnice, kjer dobite ime: JOHN L. MIHELICH. Naredite križ pred imenom Mihelicha. Na ta način boste Roosevelta

oprostili enega izmed izdajic, ki ga sedaj obdajajo in mu nasprotujejo. Obenem boste imeli zavest, da ste pomagali izvoliti prvega svojega rojakov zgodovini Zedinjenih držav v kongres.

Slovesno ustoličenje Msgr. Ponikvarja

Potem ko je popoldne škof Most Rev. Joseph Schrems v katedrali slovesno ustoličil pet papeževih hišnih prelato, je zvečer tudi slovenska župnija sv. Vida, katere dolgoletni župnik je Rt. Rev. B. J. Ponikvar, izkazala svoje spoštovanje napram Msgr. Ponikvarju. Številna društva so z zastavami korakala od sole sv. Vida v cerkev. Krasen je bil pogled na naše žene in dekleta, katerih se je kakih 100 udeležilo parade v narodnih nošah, poleg njih pa dekleta v uniformah od štirih različnih "drill teamov." Pred duhovščino je korakalo 50 belo oblečenih deklet s cveticami. Številna duhovščina, med njimi častni kanonik Rt. Rev. J. J. Oman so spremljali slavljenca v hišo božjo, kjer so se vršile slovesne lavretanske litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Po službi božji so pa farani napolnili spodnjo cerkveno dvorano pri slavnostnem banketu, o katerem poročamo prihodnjč.

Nov grob

V nedeljo zjutraj je preminul po daljši in mučni bolezní pionir v naselbiní, John Marolt. Premijul je previden s sv. zakramenti na svojem domu na 1020 E. 71st St. Panjki je bil star 67 let, done iz Bloške police, fara Lož. V Ameriko je dospel pred 33. leti. Ves čas je opravljal težka dela, dokler ni končno opešal in zbolel. Tekom bolezni je mnogo pretrpel. Ranjki je bil poročen z Marjeto, rojeno Speh, doma iz Kozarišč pri Ložu. Poleg soproge zapušča šest sinov, John, Ludwig, Stanley, Anton, Rudolph in Albert. V domovini zapušča brata Matevža in sestro Marijo, tukaj pa brata Matijo in Jakob, brat Anton se pa nahaja nekje v Michiganu. V Johnstownu zapušča dve sestri, Ivano Milavec in Frances Bizjak. Pokojni je bil član društva Loška Dolina in društva Dvor Baraga. Št. 1317 C. O. F. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 9. pod vodstvom A. Grdina in Sinovi, v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Naj bo ranjekemu ohranjen blag spomin. Preostali družini izrekamo naše globoko sožalje!

V bolnico

S Svetkovo ambulanco je bila odpeljana v Womans bolnico dobro poznana Mrs. Lena Lokar, 695 E. 162nd St. Mrs. Lokar je mati poznane "Lindy" Lokarja. V bolnici se je morala podvreči operaciji. Obiski začasno niso še dovoljeni. Dobri ženi želimo, da bi se čim prej zopet zdrava vrnila na dom.

Političen shod

V četrtek priredi Roosevelt-Davey Club političen shod v Le-Roi mestu, Ohio. Shod se vrši v Town Hall. Predsednik kluba je dobro poznani Mr. Math Hribar. Vsi rojaki iz Lake county so vabljeni, zlasti pa oni, ki bodo prvič volili.

Roosevelt svari ameriški business. Industrije ne smejo pod nobenim pogojem delati neopravičen pritisk v politiki

Slovesno ustoličenje Msgr. Ponikvarja

Potem ko je popoldne škof Most Rev. Joseph Schrems v katedrali slovesno ustoličil pet papeževih hišnih prelato, je zvečer tudi slovenska župnija sv. Vida, katere dolgoletni župnik je Rt. Rev. B. J. Ponikvar, izkazala svoje spoštovanje napram Msgr. Ponikvarju. Številna društva so z zastavami korakala od sole sv. Vida v cerkev. Krasen je bil pogled na naše žene in dekleta, katerih se je kakih 100 udeležilo parade v narodnih nošah, poleg njih pa dekleta v uniformah od štirih različnih "drill teamov." Pred duhovščino je korakalo 50 belo oblečenih deklet s cveticami. Številna duhovščina, med njimi častni kanonik Rt. Rev. J. J. Oman so spremljali slavljenca v hišo božjo, kjer so se vršile slovesne lavretanske litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Po službi božji so pa farani napolnili spodnjo cerkveno dvorano pri slavnostnem banketu, o katerem poročamo prihodnjč.

Washington, 24. oktobra. Predsednik Roosevelt je poslal včeraj ostro svarilo iz Bele hiše, namenjeno ameriškem businessu, katerega je predsednik posvaril, da nikakor ne sme delati pritisk v politiki na svoje uslužbence.

Vlada je trdno odločena, da drži politiko proč od businessa. Obenem je Roosevelt izjavil, da se bo vlada uprla onim podjetjem, ki skušajo prisiliti svoje uslužbence, da glasujejo po komandi delodajalcev.

Obenem je pa Roosevelt izjavil, da se ameriški business nima ničesar bati od novega deala, ker predsednik osebno trdno veruje v privatna podjetja in do-

Bricker obrekovalac

John Bricker, ki je republikanski kandidat za governorja države Ohio, je v enem svojih zadnjih govorov omenil, da morajo kompanije, ki prodajajo žganje državnim trgovinam v Ohio, plačati \$3.00 podkupnine od vsakega zaboja žganja, ki ga pošljejo v državne trgovine. Ta obdolžitev je razburila governorja Daveya, ki je demokratični kandidat za ponovno izvolitev v governorski urad, da je pozval Brickerja, da dokaže en sam sluščaj, ko je ena ali druga kompanija v resnici plačala graft. Bricker ni mogel ničesar dokazati in je moral svojo obdolžitev preklicati, rekoč, da je "slišal, da se je 'govorilo' o graftu. Republikanci so vsi enaki — o graftu govorijo, ker so v graftu rojeni.

Pokojni Tekautz

Kot smo poročali je preminul pretekli petek ob 10. uri zvečer dobro poznani Otto Tekautz, ki je dolgo bolehal. Star je bil 50 let in je stanoval na 18008 Marcella Rd. Tu zapušča žalujočo soprogo Josephine, rojeno Žulič in štiri sinove, Otto Jr., Adolph, Robert in Max, ki so dobro poznani kot izvrstni godbeniki in zelo aktivni na društvenem polju. Pokojni je bil doma iz Kleč, kjer zapušča starše in enega brata Franka ter sestro Amelijo. V Clevelandu je bival 33 let. Bil je član društva Naprej št. 5. SNPJ, in Loyal Order of Moose št. 117, Collinwood Branch. Pogreb ranjkega se vrši v torek popoldne ob 1:30 iz Jos. Zele pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. Bodí dobremu možu ohranjen blag spomin. Preostali družini izrekamo naše globoko sožalje!

Ubit v elektrarni

James Toth, 26 let star, 3314 E. 140th St., je bil v soboto ubit v elektrarni, ki je last Cleveland Electric Illuminating Co. na Carnegie Ave. Prišel je v dotiko z električnim tokom, ki je moža na mestu ubil.

Lausche zopet odoben

Cosmopolitan demokratska lista, pri kateri so včlanjene vse narodnosti v Clevelandu, je odobrila kandidaturo sodnika Frank J. Lauschea.

bičke, in da nobena administracija ni toliko naredila kot njegova, da pomaga ameriškem businessu.

Predsednik je govoril direktno zbranim trgovcem in industrijalcem potom radia. Omenjeni so bili zbrani v 61 večjih mestih Amerike pod avspicijami "Kluba dobrih sosedov," ki je Rooseveltova organizacija.

Predsednik Roosevelt je sklenil, da posveti zadnji teden pred volitvami govorom v državi Pennsylvania in New York. Ti dve državi imata skupaj 90 electoralnih glasov, in če se Rooseveltu posreči dobiti ti dve državi, bo izvoljen z ogromno večino.

V sredo je velik demokratski shod 32. varde

Združeni slovenski demokratski klubi v 32. vardi priredijo v sredo večer ob 8. uri velik politični shod, ki se vrši v Slovenskem Delavskem domu na Waterloo Rd. Naznanjeni so sledeči govorniki: sodnik Frank J. Lausche, šerif John Sulzmann, clerk John Bushner, državni poslanec Jos. Ogrin, državni inženir Louis Drašler, državni prosekutor Frank Cullitan. Nastopili bodo tudi nekateri drugi govorniki. Opozarja se vse slovenske in hrvatske volivce zlasti iz 32. varde, pa tudi druge, da gotovo posetijo ta shod. Pridite, da spoznate kandidate in da lahko pravilno volite. Odbor bo tudi dajal splošna pojasnila glede glasovnic. Vas prijazno vabi — Centralni odbor Slovenskih demokratskih klubov v 22. vardi.

Rojak ubit

Ko je sinoči okoli 6. ure nameraval rojak Louis Lazar prekorčiti St. Clair Ave. pri 60. cesti, je pridrvel avto, ki je moža pobil na tla. Odpeljali so ga v Glenville bolnico, kjer je uro pozneje umrl. Avtomobilist se ni znenil za svojo žrtev, dirjal je naprej in tudi nihče ni mogel dobiti njegove licenčne številke. Lazarja je pozneje spoznal njegov znanec Martin Kardas iz 7408 Dellenbaugh Ave., ki pa ni mogel vedeti, kje je mož stanoval.

Vest iz domovine

Mrs. Antonija Branisel, 1234 E. 169th St., je dobila iz domovine žalostno vest, da ji je v Rakeku umrl oče Andrej, star 71 let. Doma je bil iz Kožljeka. V Clevelandu zapušča hčer Antonijo in sina Franka, v Chicagu pa brata Antona Kranjc, v stari domovini pa pet hčera in enega sina. Bodí mu rahla domača zemlja!

Po operaciji

Zadnji petek je srečno prestala operacijo Mrs. Julia Schuster, roj. Suhadolc, iz 71. ceste. Nahaja se v Charity bolnici. Upamo, da se kmalu vrne zdrava k svoji družini!

* Na Filipinskem otočju so odkrili tajne delavnice za orožje. Pripravila se nova ustaja.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year.
Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 253, Mon., Oct. 26, 1936

Napačni voditelji

Težko je verjeti, da se oba nasprotnika Roosevelta, Rev. Charles Coughlin in dr. Townsend, popolnoma zavedata, kaj delata, zakaj o obeh se zdi, da je njiju prizadevanje posledica poštenih namenov glede siromašnih slojev prebivalstva in ljubezni do dežele. In vendar sta se oba, v svoji nestrpnosti, da prodereta s svojimi doktrinami, zatekla k metodam, ki bi, če se obneso, v hipu zrušile našo ameriško demokracijo.

Treba je izbornega vodje, ki hoče voditi popularen ljudski pokret v mejah demokratske vlade, zakaj demokratski sistem dovoljuje svobodo opoziciji, zaradi tega zahteva tudi izborni značaj in zmoglost voditelja, kar oboje lahko dan na dan opažamo pri našem velikem predsedniku Rooseveltu. Diktator pa ne potrebuje ničesar drugega kakor brutalno silo, s katero zatire vsako opozicijo, kakor nam pričajo razna "čiščenja" v Rusiji, Nemčiji in Italiji.

To se je zlasti jasno pokazalo v Italiji in Nemčiji, v dveh starih deželah, katerih ljudstvo, kljub vsej svoji veličini med civiliziranimi narodi, se ni znalo vladati potom popularnih metod.

Kljub vsej svoji bahati aroganci se fašisti in naziji, ki so se vedno široko ustili o svoji plemenski superiornosti, globoko v svojih srcih stramujejo svoje nezmožnosti, ker so, ko so imeli priliko, da bi vladali kot od ljudstva izvoljeni voditelji, žalostno odpovedali ter izročili svoje obveznosti in odgovornosti "bosom" (Hitler, Mussolini), ki bi jih dali na mestu ubiti, če ne bi bilo njihovo obnašanje v skladu z željami teh bosov.

Tudi oni so se hoteli sami vladati in zavidali so Amerikancem njihovo vlado, demokracijo in svobodo, toda niso imeli pač tistega, kar je potrebno za pametno in demokratsko samovlado, zato so prišli na njih mesta diktatorji. Njihov lažnji ponos na sedanje razmere je samo nekaj obrambni mehanizem in oni so natančno podobni pocestni deklini, ki je imela priliko, da bi postala poštena ženska, pa te prilike ni hotela izrabiti, nakar psuje vsako pošteno žensko, ki ima otroke in svoj dom.

Oba, Rev. Coughlin in dr. Townsend sta že ponovno in več kot enkrat pokazala svojo očitno mrznjo do popularne ljudske vlade in jasno je, da sta popolnoma nezmožna kot demokratska voditelja. Še pred nekaj leti sta bila oba povsem neznana; živa duša ni vedela na za Rev. Coughlina ne za dr. Townsenda; oba sta prišla nenadoma na politično pozornico, kjer pa sta morala oba v svojo jezo ugotoviti, da pravo voditeljstvo zahteva tako finega takta kakor tudi ne navadnih zmoglosti. Zato sta se oba zatekla k diktatorskim metodam, Rev. Coughlin pa poleg tega še k javnemu zasramovanju in psovanju predsednika, ki kratijo ameriške pravice svobode, med katerimi pravici je tudi svoboda govora in tiska, in katero pravico je Rev. Coughlin tako zelo zlorabil.

Rev. Coughlin smatra samega sebe, prav kakor Hitler ali Mussolini, za vodjo organizacije, in, kakor ona dva, tako hoče imeti tudi on edino in definitivno avtoriteto v vseh odlokih, ki se tičejo skupine, o kateri je rečeno, da šteje milijone pristašev, kar je morda resnica.

Kar pa se tiče dr. Townsenda, pa sploh nima nobenega talenta za demokratsko politiko. Tako se je podstopil nedavno "ronati" konvencijo svoje stranke v Clevelandu, katero je tudi dokaj redno in pravilno pričel, toda kmalu je dokazal, da nima nobenega priznanja za svobodni ameriški vladni sistem, ko je nekega delegata na konvenciji javno izobčil iz stranke in mu vzel besedo samo zato, ker je dotični delegat v svojem govoru branil predsednika Zedinjenih držav pred napadi Rev. Coughlina.

To sta torej človeka, ki hočeta postati voditelja svobodnega ameriškega naroda, nad katerim bi rada uveljavila svoje proti-ameriške metode!

Bodimo čuječi

Letos kadidira za okrajnega sodnika sedanji mestni sodnik Frank Lausche, ki je naš rojak in narodno zaveden sin slovenskega naroda. Tekom časa svojega sodnega uradovanja si je pridobil sloves dobrega in pravičnega sodnika ter dobrega poznavalca državnih postav in splošno poznanje v jurističnih zadevah. Z njim smo želi priznanje vsi Slovenci, ker on nas je vedno in povsod častno predstavljal.

Kaj nam je Frank Lausche v narodnem pogledu, mislim, da ni potrebno posebej poudarjati, ker ga poznamo vsi brez razlike mišljenja in starosti. Nešteto krat je že iskreno govoril starejšim rojakom na njih shodih, svatbah, proslavah in dramskih prireditvah. Vedno je bil z nami v veselih in skrbnih dnevih. Ob naši strani je rasel, ob naši strani se je udeleževal na kulturnem, narodnem, gospodarskem in socialnem polju. Nič manj, kakor je on ljubil one, s katerimi je sodeloval, so ga ljubili starejši radi globoke odkritosti, srčnosti, prirojene vladnosti in velike poštenosti.

Tudi mladina, naša nedorasla deca, ga dobro pozna iz mnogih govorov, ko je privlačila svoje mladinske koncerte in skupne pevske festivale. Govoril jim je iz srca, bodril jih v narodni zavesti, učil jih je spoštovati slovenski jezik in jim orisal lepoto naše rodne zemlje. Frank je bil od svo-

jega rojstva do danes naša skupna narodna last, veselje žalostnih; družabnik veselih, svetovalec v družini in prijatelj vsakomur. Veliko je naših narodnih mamic še živih, ki so ga pestovale in tudi veliko naših mož še živih, ki so ga po svojih žuljavih rokah iz rok v roke podajali. Zrasel je med nami, zato je naš in razume vse naše bridkosti in težave. V svojem življenju je videl mnogo, kaj vse mora prestat ubogi priseljenec in kako težka borba mu je bila odmerjena ob prihodu v to deželo. Bil je vsikdar in vedno z nami, zato je naš in last naroda.

Dne 3. novembra se vrše splošne državne in federalne volitve in ob tej priliki tudi za okrajne urade, med katerimi je tudi volitev za okrajne sodnike. Naš Frank je kandidat za sodniško mesto in mi moramo biti pripravljeni, da mu po svojih močeh največ pripomoremo do tega mesta. Ni dovolj, da gremo samo volit za njega na volivni dan. Nas vseh je premalo, da bi ga sami izvolili. Niti ne dvomim, da bi ga naših ljudi na volivni dan kdo prezrl. Vsi do zadnjega bomo zanj; ampak storiti moramo malo več med prijatelji, ki so druge narodnosti. Prepričati jih moramo, da je naš Frank dober, pošten in pravičen sodnik z najboljšim rekordom. Kadar kje med sosedih nanese pogovor na našo bodočnost, ne pozabite priporocati Franka v izvolitev. V tovarni, kadar sedite pri opoldanskem kosilu ali kadar se vračate od dela, dajte prijazno besedo svojemu sodelavcu ali sodelavki in poprosite ga (jo), naj voli za Franka. Če veste, da je vaš sosed tujerodec, stopite ob večerni uri k njemu in mu povejte o našem Franku in njegovih zmoglosti. Porabite vsako priliko, ki vam je dana, da zanj agitirate in ga v volitev priporočate. Frank rabi veliko glasov in čim častnejše bo izšel iz volivne borbe, toliko večji kredit bo to za nas Slovence. Ne odlašajmo do zadnjega dne; storimo to danes ali jutri, da nas dogodki ne prehitijo. Naše geslo naj bo pred volivnimi dnevi: Frank Lausche mora biti bodoči okrajni sodnik, ki nam bo dika in v ponos pred tujerodci. Vsi na delo, vsi na agitacijo in vsi v volivne kočice za našega priljubljenega in visoko spoštovanega Franka Lauschea. Dvignimo ponos sinu našega naroda, ki je produkt stodstotno naših narodnih težej.

Joško Penko.

Pozdrav za Clevelandčane

Ko sem hitel postavljati aparate za kazanje slik v Aurori, v velikem šolskem avditoriju (ta šola je stala en milijon dolarjev), je stopil k meni pionir Mr. Zakrajšek. Ko sva si stisnila roke, me je pobaral: "Kako pa se ima kaj v Clevelandu Jernej Knaus? Ali še živi? 38 let ga že nisem videl." Seve, z veseljem sem mu povedal, da je naš Jernej Knaus pri dobrem zdravju in četudi ga ne bo videl še 38 let, pa ga bo še vseeno lahko videl, ker Jernej je trdna korenina.

Mr. Zakrajšek je na Aurori 38 let, kar je odšel iz Clevelanda. Precej se je že postaral, toda je še vedno živahen in dobre volje. Doma je prav od tam kot Mr. Knaus, tam od Loškega potoka menda.

Prišel je tudi Mr. Debeljak in naročil pozdrave za Mr. Johna Gornika. Mnogo je tukaj rojakov iz Ribniške doline, ki imajo svoje sorodnike, prijatelje in znance v Clevelandu. Neka stara mamica je hotela videti slike iz Preserja. Torej je tudi moja rojstna fara tukaj zastopana. Neka-

teri so hoteli vedeti, zakaj ni prišel z menoj moj stričnik Jože Grdina.

Srečni Minnesotčani! Nikjer drugje kot na železnem okrožju nimajo društva in farani takih ugodnosti. Krasni šolski avditoriji so jim zastoj na razpolago za prireditve. V dvorani so mehki sedeži, z usnjem obiti. Ker imajo šole tudi kopališča, jih mnoge družine uporabljajo tudi zase. Otroci se uče v šolah poleg drugih ved tudi raznih rokodelstev. Dalje se uče dramatiko, glasbo in kar je še za človeka v življenju potrebno.

Pred slikovno predstavo je igral šolski orkester zastoj. V orkestru je do 30 dijakov. Torej ravno te šole so za ljudi tukaj velikega pomena v družabnem in gmotnem pomenu. Mnogo je naših rojakov, ki imajo stalno delo pri oskrbovanju šol. Šole podpirajo z davki lastniki rudarskega ozemlja. V tork 20. oktobra je tukaj močno snežilo. Pa ta sneg je le za "sempel" in ne bo dolgo.

Zadnjo predstavo sem imel v Evelethu, katero mesto se smatra nekako za glavno mesto na železnem okrožju. Tudi Evelethčani so naročili pozdrave za Clevelandčane. Za Mrs. Klun pošilja pozdrave Mrs. Laushin, Mr. Jos. Intihar pošilja pozdrave hčeram, Mr. Brinc za Toni Tanko, Mrs. Medved iz Chisholma pozdravlja Kramaršičeve, Mrs. Smoltz pozdravlja Mr. in Mrs. Tekavec.

Baš v tem času se je vršila v Minnesoti huda vremenska bitka med jesenskim in zimskim vremenom. Lepa prijazna jesen, oblečena v tako sijajno obleko, bi rada ostala še nekaj časa. Tudi ljudje so vsi simpatizirali z njo. Da bi vsaj še par tednov ostalo lepo božje sonce in obsevalo minnesotske goličave in jezera. Toda mrzla zimska zavist se je zaganjala v to lepo naravo. Rušila je v zlato obleko oblečena drevesa, ali pa potrgala z njih samo jesensko obleko, da so ostala prazna in gola.

Vršil se je boj med jugom in severom. Popoldne so južne sile s pomočjo sonca odganjale črne oblake nazaj, ki so grozili zasnežiti poljane in naselja, pa so ob večerih prihruli vetrovi, povlekli nebo s črnimi megli in grozili z mrzlim dežjem. Bila je borba kot na Španskem. Končno so pa mrzle sile med torkom in sredo napravile ofenzivo in pognale so južnjake daleč nazaj proti Floridi. Bitka je bila tako silna, da so padale bele "bombe" in pokrile zemljo več palcev na debelo. Drugi dan je izgledalo kot na božični dan. Bilo je vse belo.

Pa ljudje so se že pripravljali na to. O, ti poznajo svoje vreme. Že več dni so po dvoriščih pele žage cirkularke in žagale debela drevesa, ki jih je pri vsaki hiši založenih velik kup. No, slavna minnesotska zima je tudi mene precej potipala za ušesa, vrag je ne vzel!

Najlepši letni čas je pa v Minnesoti poleti, ko se ljudje hladijo pod košatimi drevesi ob številnih jezerih. Tam imajo svoje piknike, ribiči pa ribarijo. Seveda, pozimi imajo pa svoj dan tamošnji lovci, ker divjačine je tam dosti.

Anton Grdina.

MI VSI TRIJE!

Zakaj pa ne samo dva?

Ta bo pojasnjeno v petkovi številki.

?

Skladatelj Adamič in pesnik Zorman

G. Joža Rems, znani nekdanji newyorški rojak, pevec in prijeten družabnik, ki živi že nekaj let stalno v domovini, v Mostah pri Ljubljani, poroča v Glasu Naroda, da je znani slovenski skladatelj Emil Adamič nedavno tega uglasbil pesem "V veselji družbi," katero je zložil naš priznani pesnik in skladatelj, g. Ivan Zorman. Svojo kompozicijo je poklonil skladatelju po Joži Remsu slovenskemu pevskemu zboru "Slovanu" v New Yorku, čigar pevovodja je znani pevec in zaslužni učitelj petja, g. Ignacij Hude, zdaj član uredništva Glasa Naroda. — Vso pravico do te kompozicije oziroma pesmi, ima "Slovani," ki jo bo gotovo prednašal v slovesu svojega renomeja kakor tudi v čast komponistu in pesniku.

Z zadoščenjem je zabeležil vest, da se je eden najboljših slovenskih komponistov lotil Zormanovih pesnitev, in želel je le, da bi jim tudi ostali glasbeniki posvetili svojo pozornost. Saj je v njegovih pesnitvah — posebno v zadnji pesnikovi zbirki "Pota ljubezni" — toliko narodne, ritmične in vsesplošne lepote, da bi bilo to kaj hvaležno delo, ki naj postane splošna narodova last. A. Šabec.

V Kanadi je zima

Kirkland Lake, Kanada. — Priloženo vam pošiljam \$3.00 za obnove naročnine za Ameriško Domovino. Tukaj imamo že kar hudo zimo. Napravila se je kar čez noč. V tork 20. oktobra je bilo še lepo in gorko, ko smo pa zjutraj vstali, je bilo za dva čevlja snega in še vedno sneži, kakor da smo sredi januarja meseca. No, pa naj le pada, saj z drvmi so nas dobro založili naši drvarji J. Pavlin in F. Kaplan. Z grozdom smo nas pa preskrbeli naši slovenski farmerji iz Beausville in sicer J. Žužek, F. Rezel in F. Možina. Zelo smo jim hvaležni za naklonjenost. Kadar se bo pa vino učistilo, dobe pa še posebno priznanje. — Pozdrave vsem čitateljem Ameriške domovine.

A. Turk.

Ajzenponarska kultura

V nedeljo so imeli "žegnane" Cankarjevi revijci. Uspeh kolosalen, piramidalen, nadkrilil je vsa pričakovanja. Živijo!

Ker so bili zbrani sami kulturovci, ki jim ni za drugo kot za "napredek in izobrazbo naroda," so udarili po "farjih." Seve, brez tega ni prave kulture in ni odmeva v srcih slovenskih naprednjakov v 20. stoletju. Frank Somrak, predsednik Slovenskega narodnega doma na St. Clairju in I. podpredsednik SNPJ je žel buren aplavz, ko je vrgel v dvorano dišečo cvetko, povezano z rdečim pangelijem:

"Tisti časi, ko smo se tresli pred vsakim zagrizenim kaplanom, so za nas minili!" — (Buren aplavz, seveda in menda ja).

Če bi bili mene povabili, bi bil Francetu Somraku pripadal tole: "Tisti časi, ko se bodo katoličani tresli pred vsakim zagrizenim rdečim fanatikom, še zdavnej niso prišli in zlasti v Ameriki jih ni ne bo mo doživeli in tudi naši otroci ne!"

Prišel je veličina in napredna korenina, John Filipič, trgovec na 1048 E. 76th St. in vrgel na mizo cegnar Jontezu, češ: "Tukaj je nov cvek za v Grdinovo gnezdo. (Torej so Cankarjevo revijo že prekrstili?). Pravijo, da se naši trgovci boje pristopiti k Cankarjevi ustanovi. Ne vem, zakaj bi se

Če verjamele al' pa ne

Po vsem svetu se vršijo velike reforme. Nemčija se pripravlja, da dobi kolonije v Afriki nazaj. Japonska bi rada pohrustala Sibirijo, Lah bi radi zarentali Dalmacijo za par sto let, angleškega kralja bi radi oženili, pa noče iti na ogled nikamor, Al Smith je šel v štero k republikancem in naprednjaki so ukradli Cankarjevo soho.

Torej je po vsem svetu gibanje v to ali ono smer.

Zato sem se tudi jaz odločil, da začnem s posebnim gibanjem in agitacijo, kakršna se še ni pojavila med nami in ki bo, če se uresniči, več zalega, kot če bi strela iz jasnega namazal z mazilom, da bi hitreje skočila v to ali ono smer.

Pa kaj vas bom staral. Kar povedal bom, pa je. Kaj ne mislite, da bi bilo pametno in od sile na mestu, če bi se nas zbralo nekaj patriotov in bi organizirali Udruženje proti banketnim govorom, ali Unijo za socialno pravico onih, ki hodi na bankete, pa ne marajo poslušati govorov?

Zagotavljam vam, dragi mo-

morali bati? In koga? Tistih nekaj mandeljccev, ki so se oprijeli vere ko zadnjega sredstva, s katerega pomočjo se skušajo izkapat iz blata, v katerega so zagazili? Ti se boje nas! In da bi se mi bali teh rev? Ne jaz!"

Tako pravi Filipič. Well, John, te reve so ti morda prišlele že marsikak groš v trgovino, pa se zna zabrniti. Sicer kaj pa javkaš, da se teh "rev" ne bojiš, kdo ti pa kaj hoče! Če si že tako zabogatel, da vidiš vse okoge sebe same reve, bodi vesel, da si bil ti tako srečen. Pač žalostno za slovenskega trgovca, ki meče take besede okoge sebe. In taka izobrazba in visoka kultura pač ne paše drugam kot prav tje, kjer se zdaj zbirate.

O, da, tudi te uboge "reve" bodo enkrat spregledale, da bodo ločile med tistimi, ki so proti njim. Zapomnite si namreč to, g. Filipič, trgovec, da narod ni odvisen od vas, ampak vi od njega.

Ena izmed rev.

—Gotovlje. V visoki starosti 90 let je zatisnila svoje trudne oči Žolnirjeva mamica Terezija Koder roj. Luskar. Pokojnica zapuška številno potomstvo, v zakonu je imela 11 otrok, od katerih jih živi še 8. Poleg tega zapuška še 43 vnukov in 32 pravnukov.

—Huda nesreča za dobro delo. Te dni so pripeljali v ljubljansko bolnišnico 30-letnega brezposelnega tesarskega pomočnika Karla Zavrla iz Zavrha pri Litiji v precej nevarnem stanju. Na cesti je srečal kmeta, ki je peljal voz gnojna na njivo, pa je v bregu grozila nevarnost, da se mu tover prevrne. Kmet je poprosil, naj voz podpre. Brema je bilo pretežno in je tesarja pokopalo pod seboj. Tovor mu je zlomil hrbtenico in je Zavrl v bolnišnici podlegel poškodbam.

DEKLETA IN ZENE!

Ker se blago draži, zato vam svetujem, da si izberete fino, moderno in čisto volneno "Sterling" suknjo ali Fur Coat, prej ko mogoče, direktno iz tovarne in to po veliko nižji ceni, kakor kje drugje.

Prosim, oglasite se, ali telefonirajte, da vas peljem naravnost v tovarno, kjer si lahko izberete fino in trpežno suknjo po vaši volji in ceni.

Če naročite suknjo, plačate nekoliko takoj in drugo pozneje. Se vam priporoča

BENNO B. LEUSTIG
1034 Addison Rd.

ENDicott 3426

ji, da bi bilo to gibanje velik moralen uspeh za bankete v bodočnosti. Banketi bi bili za 289 odstotkov bolj obiskani in bi imeli banketniki užitek in sicer oni, ki se gredo govorniki in oni, ki morajo poslušati. Govorniki bi imeli užitek zato, ker bi lahko brez skrbi sedli k mizi in v miru pojedli servirano večerjo. Kaj se pa danes godi z njimi! Kar pogledajte jih. Vsi blede in nervozni sedijo pri mizah, mencajo prt in strašno hite piti vodo. Če jih kdo kaj vpraša, vedno odgovore z ja, ker sploh ne vedo, kaj so bili vprašani. Strežkinje jim prinesejo ajmoht. Dvakrat dregnejo z žlico v to prelepo jed, pa puste. Pred njimi se zablešči kokošja pečenka. Govorniki "in spe" se obrnejo proč, čeprav bi sicer drugače, kje za domačo mizo, z vso slastjo pospravili do zadnje koščice.

Tukaj pa ne vidijo nič, ne slišijo nič. Po glavi jim gre samo predstojeci govor, ki se bliža z neznansko naglico. Kaj bodo rekli, kako bodo rekli, da ne bo pogoreto in polomijada.

Tako se godi s tistimi govorniki, ki so že naprej potrjeni za govornike na banketu.

Potem pride druga kategorija govornikov. To so tisti, ki pričakujejo, da bodo poklicani in izvoljeni, pa niso gvišni. Ti so prav za prav še na slabšem, ker ne vedo, ali bi se pripravili za govor ali ne. Malo bi radi, da bi bili poklicani, malo pa ne, boječ se, da bodo ziniti kaj napek. Za vsak slučaj se je treba pripraviti. Po ves teden hodijo okrog, kot bi se jim sanjalo o samih vragih. Z veliko težavo spravijo skupaj govor, ki ga bodo povedali, če bodo poklicani. Ko pridejo na banket, jih vsak lahko pozna, ker stojijo v kakem kotu, predno sedejo k mizam, vsi prepadeni, kot bi prišli na pogrebščino. Med banketom se tudi ta kategorija govornikov ne pritakne jedi, ker v mislih ponavljajo pripravljani govor. In bolj ko se bliža čas, da pride njih vrsta, če bo sploh prišla, bolj izgubljajo barvo in kaj rado se zgodi, da prav takrat, ko se ostro oko stolaravnatelja zapiči nanje, smrtno prebledi in v tistem hipu tudi že ne vedo več niti besedice naučenega govora.

Ta kategorija govornikov ima pa to srečo, da se lahko neopazno zmažejo iz dvorane, ker ne sede pri govorniški mizi. Potem se pa doma pobahajo pred ženo, kako imeniten govor bi bili lahko napravili, če bi bili imeli "čenč". Tretja kategorija so pa gostje. Tukaj spadamo po večini noma mi vsi, ki smo žrtve govornikov. Ravno se dobro vsememo in si krepko ob obema rokama začnemo pomagati do telesnih dobrih del na mizi, pa ti udari stolaravnatelj ob kozarec (v katerem je čisto navadna voda) in pove, da bomo slišali par (!) besed od tega in tega našega mecena, pa naj bomo lepo mirni in dostojni. Seve, on lahko tako govori, ko se je navečerjal doma in se tukaj ni pritaknil nobene jedi, ker je v možganih premleval program. Ampak kaj pa mi, gostje? Adijo in zbogom vse, kar je še na krožniku, ker vendar veste, da ni dostojno in olikano, če bi se mastili s kakim kurjim bedrom v času, ko nam sem od govorniške mize done zlate besede navdušenega govornika.

Torej vse to bi se dalo lahko odpraviti, samo dobre volje je treba. Če bi se organiziralo tako "udruženje" in bi bilo jako, bi to "udruženje" hodilo po banketih in bi vsakega, ki bi hotel govoriti, nesli v posebno sobo za toliko časa, da bi z govorom končal. Govornik bi ne bil s tem nič prikrajsan, narod bi pa imel od tega silne koristi.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maza

Pozabili so celo, da bi mi bili lahko pogrnili krogle v glavo, v zameno za konja in za orožje, ki ju niso dobili.

In pol ure nato se je vrnil Halef.

Obraz mu je žarel, pravilno sem domneval.

Našel je droben potočič, ki je svojo bistro vodo pošiljal v Eufkrat, celo trstije je raslo ob njem.

Pripovedoval sem mu svoj doživljaj z beduini. Zelo ga je jezilo, da ni bil poleg. Zaklinjal se je, da bi bil vse postrelil.

Preden sva odšla, sva morala še pokopati Hasan Ardsir mirzo in njegove ljudi. Lindsayjeva motika nama je dobro služila. Zavlekel sem se na zapadno stran razvalin, tam, kjer se dviga babilonski stolp v strmo, z opeko zidano steno, kakih petnajst metrov visoko. Halef je prenesel trupla in izkopal v trhem zidu globoko in široko votlino, kar ni bilo posebno težavno, ker se je starodavna opeka kar sama luščila. Trupla je posadil v votlino in začel odprtino zadelovati.

Med njegovim delom sem sedel ob votlini in si vtisnil neizbrisno v spomin obraze svojih dragih rajnih, Hasan Ardsir mirze, bogatega velikaša, ki ga je temna usoda pregnala iz domovine, njegove blage, dobre žene, ki jo je ljubil in se prav radi nje vso pot izogibal vsem nevarnostim, Halwe, te skrbne strežnice, in temnooke Bende, mladega dekleta, polnega upov. Njeni dolgi lasje so ji valovali po ramenih, njena desnica je krčevito oklepala ročaj bodala.

Prav tako smo pokopali Mohamed Emina na vrhovih Zagrosa, v skalnati votlini, z obrazom obrnjenim proti zapadu, tja, kjer vzhaja sonce nad sveto kaabo. Vsi ti so bili pri njegovem pogrebu in Hasan Ardsir mirza je molil sklepno suro. Kdo bi mu bil tistikrat prerokoval, da bo tudi njega dohitela slična usoda.

Ko je Halef že skoraj končal delo in sva videla le še obraze rajnih, sva se poslovila od njh.

"Allah illa 'llahu wa-Muhamadam rasulu 'llahi!" je začel. "Gospod, dovoli, da danes jaz molim suro smrti!"

Molil jo je. Tudi jaz sem zlezel bliže in pokleknil. Ali naj se sramujem povedati, da so me oblivale grenke solze?

Molil sem za njihove duše. Niso dokončali romanja v Kerbelo, v mesto žalosti Husainove duše, nastopili so drugo romanje, odpotovali so na kraj resnice, kjer ni več zmot, v mesto veselja in sreče, ki vlada na vse veke.

Naj bi jim bil Bog milostljiv.

Zaprta sva grobnico in se pripravila na odhod. Siloma sem premagal svojo duševno bol in telesno slabost ter zlezel v sedlo. Še enkrat sem se obrnil na kraj, kjer sem puščal drage in dobre ljudi. Težko, težko mi je bilo slovo od njh.

O človek, kako slab in majhen si, kadar te zagrinjajo valovi večnosti!

Počasi sva lezla mimo grča Ibrahim Halil in mimo ruševin na južni strani grča. Vse moči sem moral napenjati, da sem se obdržal v sedlu. Celo uro sva potrebovala za pot, ki jo je Halef prejezdil v manj ko pol uri.

Našel sem precejšen potočič, od zapada je prihajal in se izlival niže doli v Eufkrat. Njegova voda je bila čista in hladna, v številnih ovinkih se je vil po ravnini in ob njegovem bregu je raslo gosto trstije in vrbovje. Nisem se ti-

stikrat mnogo zmenil, odkod ta potočič v suhi puščavi, zvedel pa sem pozneje, da je svet ob Birs Nimrudu in zapadno od njega vobče precej bogat na vodi in na skalnatih gričih ob robu Arabske puščave da dež v zimskih mesecih ni preredka prikazen.

Najprvo mi je Halef pripravlil udobno ležišče iz trave in listja ter spletel nad njim streho, ki mi je dajala senco. Nato sem se okopal in legel na "bolniško posteljo." Ali bo tudi moja "mrtvaška postelja?"

Moj jezik je bil temnordeč in po sredi črn in razpokan, neprestano me je tresla mrzlica in se menjavala s hudo vročico, gosta megla mi je ležala pred očmi in skozi njo sem gledal Halefa kakor prikazen in njegov glas sem čul, kot bi mu prihajal iz trebuha. Krvave lise na prsni in tvori na raznih delih telesa so se vse bolj razvijali in zvečer, ko me je za trenutek vročica zapustila, sem prosil Halefa, naj mi jih prereže. Vem, da je taka operacija v divjini in brez primernih priprav lahko nevarna, pa posrečila se je. Da bi ponoči ne podlegel nevarnemu, otrpnenju podobnemu spanju, ki je za kugo tako zelo značilno, sem ga prosil, naj me večkrat strese in z vodo poliva.

Tako je minila noč in jutro se je naredilo. Olajšanega sem se čutil. Halef je odšel na lov, da bi dobil kako divjačino.

Kmalu se je vrnil in prinesel nekaj perutnine. Opeknel jo je na ražnju. Toda niti grizljaja nisem mogel použiti in tudi Halef je tih in žalosten sedel poleg mene in nič ni jedel. Dojam sam se je gostil.

Kako žalostno je bilo tistikrat tam ob Eufratu, ob "rajski reki!" Na smrt bolan, sam s Halefom, sem ležal v okuženem ozračju, sredi divjih, fanatičnih, neizobraženih in naravnost neumnih ljudi in brez postrežbe, brez zdravil, brez krepčilne hrane in pijače, slab do skrajnosti, da se nisem mogel braniti z drugim orožjem ko edinole z lastno nalezljivo kužno boleznijo. V Hille ali v kak drug obljuden kraj nisem smel, kaj bi naju bili ubili, do zdravnika v Bagdad pa je bilo dobra dva dni daleč. Moja edina sreča je bila, da se me Halef ni bal in da me ni zapustil ter vse tvegalo, da mi pokaže svojo zvestobo in ljubezen.

Tisti dan je bil četrti v moji bolezni. Čul sem, da je četrti dan odločilen, morebiti se mi bo obrnilo na bolje, ali pa bo vsega konec. Ostal sem pri edino možnem zdravljenju, pri vodi in pri svežem zraku in čeprav sem zadnje tedne mnogo trpel, sem le upal, da bo moja krepka narava obvladala bolezen in da je vsekakor bolje se nanjo zanesti kakor pa na zdravlila, ki jih nisem poznal in jih tudi nisem mogel dobiti.

In res se mi je obrnilo na bolje.

Proti večeru je mrzlica popustila in bolečine v bulah so bile manjše. Ponoči sem nekaj ur čisto dobro spal, okrepčanega sem se počutil, ko sem drugo jutro Halefu pokazal jezik, ki je že postajal moker in Halef mi je povedal, da že ni tudi več tako začrnel.

Začel sem upati na ozdravljenje, pa se popoldne silno prestrašil, ko je tudi Halef začel tožiti, da ga glava boli, da se mu moti in da ga trese mrzlica. In še tisto noč sem za gotovo spoznal, da se je tudi njega prijel kuga. Gledal sem za njim, ko je šel po vodo in videl, da se je opotekal.

1936	OCT.	1936
Sa	Mo	Tu
4	5	6
11	12	13
18	19	20
25	26	27
31	30	29

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

OKTOBER

31.—Društvo Vodnikov Venec št. 147 SNPJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

31.—Obletnica in koncert mladinskega pevskega zbora v Slovenskem domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Card party in ples prireditelja št. 14 SZZ v Društvenem domu na Recher Ave.

8.—Samostojni pevski zbor Zaria priredi opero v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pevski zbor "Cvet" priredi koncert v Slovenskem delavskem dvoranu na Prince Ave.

14.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ, prireditelja v avditoriju S. N. Doma.

14.—Klub zapadnih slovenskih društev priredi igro in plesno zabavo v Sachsenheim dvoranu na Denison Ave.

15.—Društvo Euclid št. 29 SDZ ima plesno veselico v Slovenskem društvenem domu.

15.—Collinwood Hive 283, T. M., banket ob priliki 20-letnice v S. D. Domu na Waterloo Rd.

15.—Mladinski pevski zbor Črički priredi koncert v S. N. Domu na 80. cesti.

15.—Društvo Jutranja zvezda št. 137 JSKJ proslavi 15-letnico obstanka v novi šoli sv. Vida.

21.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

21.—Klub Slovenskih vdov priredi plesno veselico v Knau-sovi dvorani.

22.—Koncert pevskega društva Zvon v S. N. Domu na 80. cesti.

22.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ, proslava 25-letnice v avditoriju S. N. Doma.

22.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja šestletnico obstanka s proslavo v Slovenskem delavskem Domu na Waterloo Rd.

25.—Interlodge liga, plesna veselica v avditoriju S. N. D.

29.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

DECEMBER

6.—Svetovidski oder: predstava, v dvorani šole sv. Vida.

20.—Slovenska mladinska šola S. N. D. priredi božičnico šole v avditoriju S. N. Doma.

20.—Novi pevski zbor Sloven priredi svoj prvi koncert in ples v S. D. Domu na Waterloo Rd.

25.—Mladinski pevski zbor "Skrjančki" priredi igro in božičnico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Društvo sv. Helene št. 193 KSKJ priredi igro "Nevesta iz Amerike" v Slovenskem domu na Holmes Ave.

27.—Svetovidski oder: božične igre otrok, v dvorani šole sv. Vida.

31.—Gospodinjski klub Slovenske delavske dvorane na Prince Ave. priredi Silvestrov večer.

JANUAR

2.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ imajo plesno veselico v avditoriju SND.

9.—Interlodge League, ples v avditoriju S. N. Doma.

10.—Koncert mladinskega zbora Kanarčki v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

10.—Baragov zbor, koncert v dvorani šole sv. Vida.

13.—Klub društev S. N. Doma, ples v avditoriju S. N. Doma.

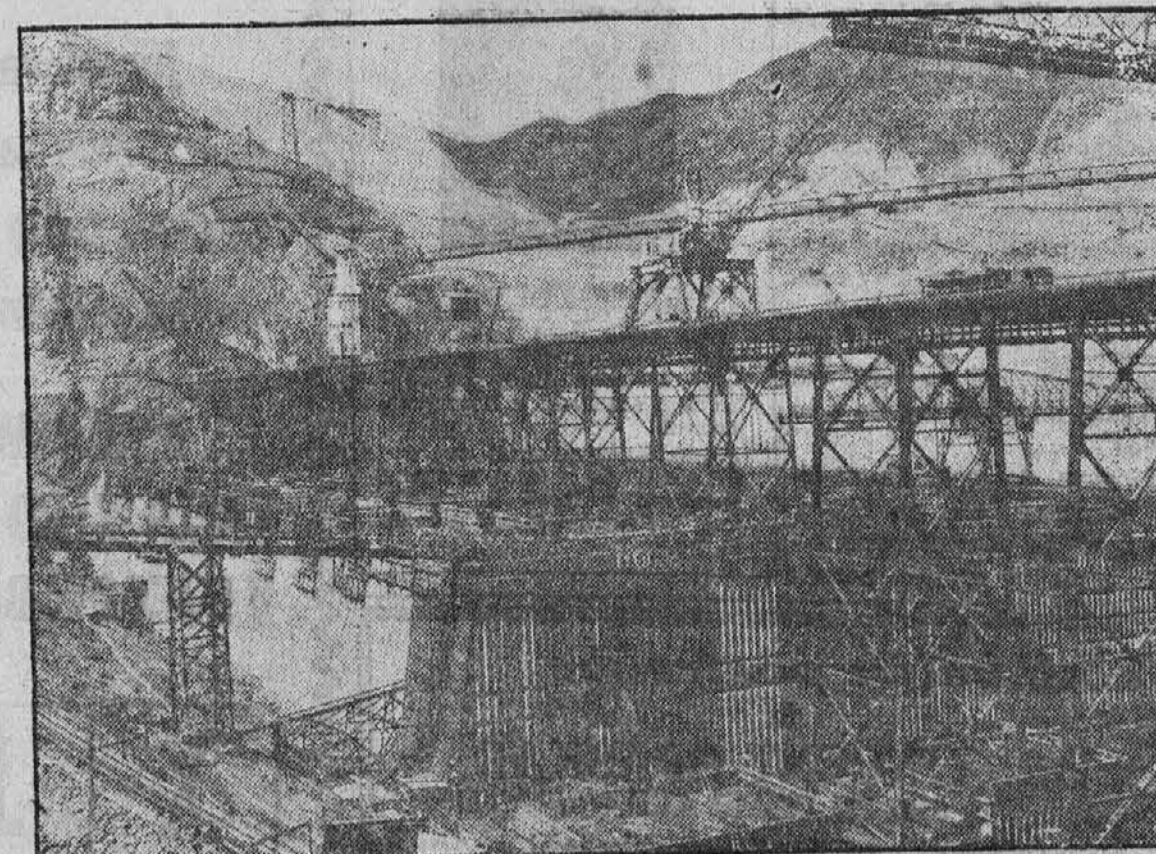
17.—Obletnica S. N. Doma. Proslava v avditoriju SND.

23.—Društvo Cleveland št. 126 SNPJ proslavi obletnico v avditoriju S. N. Doma.

24.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

Ves svet danes govori o angleškem kralju in njegovi prijateljici, Mrs. Simpson, ki je Amerikanka. Na levo je angleški kralj, v sredi je Mrs. Simpson in na desni je njen mož, Aldrich Simpson, od katerega se bo te dni ločila. Če pogledamo oba fanta, ga pa že Mr. Simpson bolj pihne. Ampak na levi je kraljevska krona in milijoni, na desni pa samo navaden angleški častnik.

V državi Washington so začeli Columbia reko, kjer zidajo velik Coulee jez. Jez bo stal \$63,000,000. S pomočjo te vode bodo umetno namakali 2,000,000 akrov zemlje, ki je zdaj puščava in jo bodo spremenili v rodovitno zemljo. Jez bo 430 čevljev visok in 4,290 čevljev dolg. Voda se bo dvignila 151 milj daleč v reko.

30.—Društvo Soča št. 26 SDZ, veselica v Sachsenheim gornji in spodnji dvorani.

31.—Društvo Carniola Tent št. 1288 T. M. priredi proslavo 25-letnice v Slovenskem narodnem domu.

FEBRUAR

6.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v avditoriju SND.

7.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju SND.

7.—Baragov zbor, spevoigra v dvorani šole sv. Vida.

28.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

MARC

14.—Mlajši Baragov zbor, mladinski koncert, v dvorani šole sv. Vida.

21.—Jugoslovanski Pasijonški klub, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Prosvetni klub S. N. Doma, šolska prireditelja v avditoriju S. N. Doma.

APRIL

4.—Podružnica št. 10 SZZ proslavi desetletnico svojega obstanka v obeh dvoranah Slovenskega Doma na Holmes Ave.

11.—Svetovidski oder: predstava v dvorani šole sv. Vida.

MAJ

9.—Svetovidski oder: materinska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

JUNIJ

20.—Svetovidski oder: očetovska proslava, v dvorani šole sv. Vida.

DONALD F. LYBARGER

je kandidat za ponovno izvolitev okrajnim rekorderjem, katero delo opravlja že zadnja štiri leta. V svojem uradu se je izkazal tako zmogljivo in vestnega, da je ta urad vzel drugim uradom v okraju. Prišel je v urad v največji križi, zato je videl, da le z največjo varčnostjo more prihraniti davkoplačevalcem denar. To je tudi storil. Znižal je stroške prejšnjega uradnika v istem uradu za 41%, napravil vse delo, ki se zahteva od tega urada in to skoro za četrt milijona dolarjev manj kot njegov prednik.

Če nič drugega, ga to upravičuje za ponovno izvolitev in vsak državljani bo gotovo z veseljem volil za Mr. Lybargerja.

BURT W. GRIFFIN

je sedaj načelnik mestne sodnije v Clevelandu. V tem uradu se nahaja že od leta 1931. Letos kandidira za okrajnega sodnika. Ko načelnik mestne sodnije se je izkazal kot človekoljubnega in pravičnega sodnika, ki pozna postave in vidi dušo človeka. Bil je rojen v Clevelandu in sicer v sedanji

slovenski naselbini 23. varde. Mnogim našim rojakom je poznan in njih dober prijatelj. Stanuje na 1450 Ansel Rd. Kot sodnik mestne sodnije in potem nje načelnik, se je izkazal, da je vreden vašega glasu za okrajnega sodnika.

DNEVNE VESTI

Ameriški lovci

Salt Lake City, Utah, 23. oktobra. Lov na srnjake v zapadnih državah, ki se sedaj nahaja na svojem višku, je zahteval tekom dveh tednov življenje 36 lovcev. Štiri nadaljne lovce pogrešajo. 18 lovcev je bilo ubitih in ubitih od svojih tovarišev po nesreči. Deset lovcev je našlo smrt od svojih lastnih pušk, ki so se sprožile nepričakovano. Štirje lovci so utonili, dočim so se nadaljni štirje tako upehali v gonji za divjačino, da jih je zadela kap in so padli na mestu mrtvi. V državi Wisconsin je bilo ubitih 5 lovcev, ki so lovili srnjake. Policija je aretirala nekega Scotty Burnett-a, ki je po nesreči ustrelil drugega lovca, nekega Leo Donaldda. Aretiran je bil na podlagi postave ki pravi, da mora lovec najprvo videti rogove srnjaka, predno začne streljati. Burnett je začel streljati takoj, ko je v daljavi opazil Donaldda. Nesrečni lovec je bil obsojen na dvajset let ječe.

Pobegnil iz zaporov, ubil dva in sebe

Mt. Pleasant, Utah, 23. oktobra. 30 let stari farmar Henry Olsen je večeraj pobegnil iz tukajšnjih okrajnih zaporov. Oglašil se je na svojem domu, kjer je ubil svoje 15 let staro pastorko, nakar je poiskal tudi ženo, katero je ubil s sekiro. Končno je izvršil samomor s tem, da se je ustrelil.

V Californiji je druhal napadla komunista

El Centro, Cal., 25. oktobra. Ko je hotel govoriti Esco Richardson, komunistični kandidat za kongresmana, na tukajšnji radio postaji, se je zbrala številna množica naroda, ki je govor preprečila in obmetala komuniste z jajci in paradižniki.

Zavarovalnina tankirja

Zvezna sodnija v Clevelandu je izdala nalog sedmim različnim zavarovalnim družbam, pri katerih je bil zavarovan J. Arthur House, bivši predsednik zamrznice Guardian Trust banke, da ne smejo izplačati nobene rezerve ali dividende na police, katere ima House pri dotičnih zavarovalnicah. House je bil spoznan krivim, da je poneveril \$23,000 bančnega denarja in bil obsojen v sedem let zaporu. Zavarovan je bil za več kot sto tisoč dolarjev za slučaj smrti, in na mnogih njegovih policah bi se imele te dni izplačati dividende v svoti \$25,000. Zvezna sodnija je odločila, da je banka prva, ki je upravičena do tega denarja v korist vlagateljev.

Nove stavbe

Pretekli teden je mestni licenčni urad v Clevelandu izdal perrmite za nove zgradbe tovarnih delavnic v Clevelandu, ki bodo veljele \$788,000. Obenem je bilo izdano dovolj gradbenih dovoljenj za gradnjo 115 novih hiš. Več kot dva milijona dolarjev so vredne hiše, ki so bile letos na novo zgrajene v Clevelandu in z gradnjo se še vedno nadaljuje. Večinoma se gradijo nove hiše v predmestjih Clevelanda.

MALI OGLASI

Vinska preša

je naprodaj, dobro ohranjena, poceni. Vprašajte na 6408 Carl Ave. (253)

Morski jastreb

PREVEL — A. Š.

"Potemtakem, pri glavi Alah, da daj da ta dejanja govore, ti pa molči!"

Radi teh njegovih jeznih besed je umolknila. On pa se je obrnil:

"Pojdiva!" je rekel. "Kmalu napoči ura molitve." Ob teh besedah se je obrnil ter odšel nazaj proti zidovju Kabaša.

Asad-ed-Din je bil visok, močan mož. Pri hoji so se mu pleča za spoznanje pobešala pod težo njegovih let, toda njegov orlovski obraz je bil gosposdujoč in v njegovih temnih očeh je bil še vedno odsev njegove mladosti. Zamišljeno si je gladil svojo dolgo belo brado z roko, na čije prstih so se lesketali prstani z dragocenimi dragulji; z drugo roko pa se je rahlo naslanjal na njeno oblo, mehko ramo, pa bolj iz navade kakor iz potrebe, zakaj še zmeraj je bil poln življenjske sile.

In spet se je oglasila Fenzileh z muzikalnim glasom strupa, odetega v med

"O, moj dragi gospodar, ti se name jeziš! Gorje mi! Da bi te ne bila nikoli vprašala za svet, čeprav gre za tvojo lastno veličino in slavo. . . Pa že mora biti tako, da sem zaslužila tvojo jezo. . ."

"Ne opravljaj mi onih, ki jih ljubim!" je odvrnil paša kratko. "To sem ti že več kot enkrat povedal."

Privila se je tesneje k njemu, njen glas je postal mehkejši — glas zaljubljenih grlice. "Mar te morda ne ljubim, o gospodar moje duše? Ali je na vsem svetu še kako srce, ki bi ti bilo zvestejše kakor ti je moje? Mar ni tvoje življenje — moje življenje? Ali niso bili vsi moji dnevi posvečeni tvoji sreči? Čemu se torej jeziš name, če se bojim zate, ko vidim, da ti preti nevarnost od pritepenega tujca?"

"Da se bojiš zame?" se je široko zasmel. "Česa pa se bojiš zame od Sakr-el-Bahra?"

"Česa se bojim? Tega, če sar se morajo bati vsi pravoverni muslimani od strani ljudi, ki se norčujejo iz prave vere, če vidijo, da jim je to v njih osebno korist."

Paša se je usavil in se ježno obrnil k nji.

"Naj bi ti jezik segnili, ti mati laži!"

"Jaz sem kakor prah pod tvojimi nogami, sladki moj gospodar, vendar pa nisem to, za kar me v svoji brezglavi jezi smatraš."

"Brezglavi?" je ponovil za njo. "Ni brezglava, marveč pravična in sveta jeza, ki me je popadla, ko te slišim obrekovati onega, ki ga čuva sam preok, onega, ki je ščit islama nasproti prsim nevernikov, ki vihti šibo Alahovo proti nevernim frankovskim psom! Niti besede več! Če ne boš izpričala resnice svojih besed, boš plačala ceno lažnivcev!"

"Mar se bojim preizkušnje?" ga je izzivala. "O, oče Marzakov, povem ti, da se ji z veseljem podvržem. Torej, čuj me! Ti se zavzemaš samo za dejanja, ne za besede. Nu, pa mi povej, je-li to dejanje pravovernega, če trati čas in denar med umazanimi sužnji, ki jih kupuje, potem pa jim spet daje svobodo?"

Asad je molče korakal dalje. Da, da, to ga je že parkrat vznemirjalo. Že nekajkrat je omenil Sakr-el-Bahru, ki mu je pa dal vedno isti odgovor, katerega je dal on zdaj Fenzilehi: "Za vsakega

sužnja, ki ga odkupi, pripelje ducat novih v sužnost."

Ona pa je kar kovala vroče železo. "Vse to dokazuje njegovo ljubezen do dežele, iz katere prihaja. Ali sme biti za tako ljubezen prostor v srcu pravovernega muslimana? Ali si morda mene kdaj videl jokati in hrepeneti po siciljski obali, od katere so me odtrgale tvoje močne roke, ali sem morda že enkrat samkrat prosila za življenje enega samega siciljskega nevernika v vseh teh letih, kar živim s teboj? In zdaj ta njegova vožnja preko morja, ko je tvegati ladjo, katero je vzel sovražniku islama in katere ne bi smel tvegati, ker jo je zavzel v tvojem imenu, in z ladjo vred je tvegati življenje dveh stotin pravovernih muslimanov! . . . In čemu vse to? Da se prepelje preko morja in vidi spet deželo, ki mu je dala življenje. Tako je vsaj sporočil Biskaine. In kaj, če bi se mu izjalovilo to podvzetje?"

"Potem boš vsaj ti zadovoljna, ti vir obrekovanja!" je zagodrnjal Asad.

"Le obkladaš me s trdimi vzdevki in primki, o sonce, ki me greješ! Mar nisem tvoja, da me uporabljaš in žališ, kakor te je volja? Natresi soli na srce, katero si ranil; dokler bo to delala tvoja roka, ne bo pritožbe iz mene. Toda poslušaj me — poslušaj moje besede, če pa ti moje besede niso dovolj, tedaj pretehtaj njegova dejanja, na katera te opozarjam."

"Žena, tvoj jezik je kakor zvonjenje zvona, čigar vrv vleče hudič. Kaj mi imaš še povedati?"

"Ničesar drugega, ko se mi samo posmehuješ in odtegaš svojo ljubezen svoji ponižni sužnji."

"Potemtakem hvala Alahu!" je vzkliknil. "Tak pojdiva; približala se je ura molitve."

Temne postave sužnjev so se nika Othmanija sem, da ti spoštljivo vrnale, ko je stopil na dvorišče Asad, spremljan od svoje žene, ki si je bila zdaj z zeleno tančico spet zastrla obraz. Stopila je naglo preko dvorišča ter izginila v enem izmed številnih hodnikov v trenutku, ko se je neke iz dalje začul glas muedina, ki je klical k molitvi: "La ilaha, ala Alah! Va Muhamad er Rasul Alah."

Eden izmed sužnjev je pogrnul preprogo, drugi je dvignil veliko srebrno skledo, v katero je tretji suženj natočil vode. Paša, ko si je umil roke, je počenil na preprogo ter obrnil obraz proti Mekki, nakar je izpovedal svojo vero v Alaha Usmiljenega, v Kralja sodnega dne, dočim so se klici muedincev glasili preko mesta od minareta do minareta.

Ko je vstal od molitve, so se nemudoma zaslišali koraki. — Turki janičarji, ki so tvorili pašino telesno stražo in ki so bili skoraj nevidni v svojih črnih plaščih, so nemudoma skočili, da vidijo, kdo prihaja.

Od temnega vhoda na dvorišče so se zasvetile leščerbe, male lončene svetilke, v katerih je gorel stenj v ovčji tolšči. — Asad, ki je bil radoveden, kdo prihaja, se je ustavil ob vnožju stopnic, po katerih je pravkar hotel oditi, ko se je dvorišče nenadoma razsvetlilo od neštetihi luči in plamenic.

Pojavil se je kak ducat Nubijcev, ki so se razdelili v dve vrsti, nakar se je pojavila v sredini med njimi krasno obležena postava pašinega vezirja, Tsamannija. Za njim je stopala še neka druga postava, no koje životu je pozvaljal pod ohlapno tuniko oklep iz jeklenih verižic.

"Mir in prerokov blagoslov s teboj, o mogočni Asad!" je pozdravil vezir.

"In mir s teboj, Tsamanni," je odzdravil paša. "Prinašaš novico?"

"Tako je! Prinašam vesti o velikih in slavnih delih, o izbrani! Sakr-el-Bahr se je vrnil."

"Slava Alahu!" se je vzradostil Asad.

Tedaj se je začel lahen korak in ob vhodu se je spet pojavila neka senca. Asad se je obrnil. Proti njemu je naglo korakal graciozen mladenič, skoraj še deček, v turbanu in kaftanu, in ga spoštljivo pozdravil. Ko je stopil v poln sij plamenic, se je moglo šele uzreti njegov kakor kri in mleko bel, skoraj dekliski obraz, tako mehak in nežen je izgledal v svoji mladosti.

Asad se je trudno nasmehnil v svojo belo brado, ker je, povsem pravilno, ugenil, da je dečka poslala njegova vsikdar čuječa mati, da pozve, kdo je prišel in kakšne novice je prinesel.

"Si slišal, Marzak?" je vprašal paša. "Sakr-el-Bahr se je vrnil."

"Zmagovit, seveda," je rekel mladeč.

"Zmagovit kakor še nikoli poprej," je odgovoril Tsamanni. "V pristanišče je prijadral ob sončnem zatonu z dvema velikima ladjama, ki pa sta samo del njegovega plena."

"Alah je velik!" je rekel paša zadovoljno na ta odgovor. "Pa zakaj ne pride osebno s to novico?"

"Njegova dolžnost ga zadržuje še nekaj časa na krovu, gospodar," je odvrnil vezir. — "Toda poslal je svojega poroč-

nika Othmanija sem, da ti spoštljivo vrnale, ko je stopil na dvorišče Asad, spremljan od svoje žene, ki si je bila zdaj z zeleno tančico spet zastrla obraz. Stopila je naglo preko dvorišča ter izginila v enem izmed številnih hodnikov v trenutku, ko se je neke iz dalje začul glas muedina, ki je klical k molitvi: "La ilaha, ala Alah! Va Muhamad er Rasul Alah."

Eden izmed sužnjev je pogrnul preprogo, drugi je dvignil veliko srebrno skledo, v katero je tretji suženj natočil vode. Paša, ko si je umil roke, je počenil na preprogo ter obrnil obraz proti Mekki, nakar je izpovedal svojo vero v Alaha Usmiljenega, v Kralja sodnega dne, dočim so se klici muedincev glasili preko mesta od minareta do minareta.

Ko je vstal od molitve, so se nemudoma zaslišali koraki. — Turki janičarji, ki so tvorili pašino telesno stražo in ki so bili skoraj nevidni v svojih črnih plaščih, so nemudoma skočili, da vidijo, kdo prihaja.

Od temnega vhoda na dvorišče so se zasvetile leščerbe, male lončene svetilke, v katerih je gorel stenj v ovčji tolšči. — Asad, ki je bil radoveden, kdo prihaja, se je ustavil ob vnožju stopnic, po katerih je pravkar hotel oditi, ko se je dvorišče nenadoma razsvetlilo od neštetihi luči in plamenic.

Pojavil se je kak ducat Nubijcev, ki so se razdelili v dve vrsti, nakar se je pojavila v sredini med njimi krasno obležena postava pašinega vezirja, Tsamannija. Za njim je stopala še neka druga postava, no koje životu je pozvaljal pod ohlapno tuniko oklep iz jeklenih verižic.

"Mir in prerokov blagoslov s teboj, o mogočni Asad!" je pozdravil vezir.

"In mir s teboj, Tsamanni," je odzdravil paša. "Prinašaš novico?"

"Tako je! Prinašam vesti o velikih in slavnih delih, o izbrani! Sakr-el-Bahr se je vrnil."

"Slava Alahu!" se je vzradostil Asad.

Tedaj se je začel lahen korak in ob vhodu se je spet pojavila neka senca. Asad se je obrnil. Proti njemu je naglo korakal graciozen mladenič, skoraj še deček, v turbanu in kaftanu, in ga spoštljivo pozdravil. Ko je stopil v poln sij plamenic, se je moglo šele uzreti njegov kakor kri in mleko bel, skoraj dekliski obraz, tako mehak in nežen je izgledal v svoji mladosti.

Asad se je trudno nasmehnil v svojo belo brado, ker je, povsem pravilno, ugenil, da je dečka poslala njegova vsikdar čuječa mati, da pozve, kdo je prišel in kakšne novice je prinesel.

"Si slišal, Marzak?" je vprašal paša. "Sakr-el-Bahr se je vrnil."

"Zmagovit, seveda," je rekel mladeč.

"Zmagovit kakor še nikoli poprej," je odgovoril Tsamanni. "V pristanišče je prijadral ob sončnem zatonu z dvema velikima ladjama, ki pa sta samo del njegovega plena."

"Alah je velik!" je rekel paša zadovoljno na ta odgovor. "Pa zakaj ne pride osebno s to novico?"

"Njegova dolžnost ga zadržuje še nekaj časa na krovu, gospodar," je odvrnil vezir. — "Toda poslal je svojega poroč-

nika Othmanija sem, da ti spoštljivo vrnale, ko je stopil na dvorišče Asad, spremljan od svoje žene, ki si je bila zdaj z zeleno tančico spet zastrla obraz. Stopila je naglo preko dvorišča ter izginila v enem izmed številnih hodnikov v trenutku, ko se je neke iz dalje začul glas muedina, ki je klical k molitvi: "La ilaha, ala Alah! Va Muhamad er Rasul Alah."

Eden izmed sužnjev je pogrnul preprogo, drugi je dvignil veliko srebrno skledo, v katero je tretji suženj natočil vode. Paša, ko si je umil roke, je počenil na preprogo ter obrnil obraz proti Mekki, nakar je izpovedal svojo vero v Alaha Usmiljenega, v Kralja sodnega dne, dočim so se klici muedincev glasili preko mesta od minareta do minareta.

Ko je vstal od molitve, so se nemudoma zaslišali koraki. — Turki janičarji, ki so tvorili pašino telesno stražo in ki so bili skoraj nevidni v svojih črnih plaščih, so nemudoma skočili, da vidijo, kdo prihaja.

Od temnega vhoda na dvorišče so se zasvetile leščerbe, male lončene svetilke, v katerih je gorel stenj v ovčji tolšči. — Asad, ki je bil radoveden, kdo prihaja, se je ustavil ob vnožju stopnic, po katerih je pravkar hotel oditi, ko se je dvorišče nenadoma razsvetlilo od neštetihi luči in plamenic.

Pojavil se je kak ducat Nubijcev, ki so se razdelili v dve vrsti, nakar se je pojavila v sredini med njimi krasno obležena postava pašinega vezirja, Tsamannija. Za njim je stopala še neka druga postava, no koje životu je pozvaljal pod ohlapno tuniko oklep iz jeklenih verižic.

"Mir in prerokov blagoslov s teboj, o mogočni Asad!" je pozdravil vezir.

"In mir s teboj, Tsamanni," je odzdravil paša. "Prinašaš novico?"

"Tako je! Prinašam vesti o velikih in slavnih delih, o izbrani! Sakr-el-Bahr se je vrnil."

"Slava Alahu!" se je vzradostil Asad.

Tedaj se je začel lahen korak in ob vhodu se je spet pojavila neka senca. Asad se je obrnil. Proti njemu je naglo korakal graciozen mladenič, skoraj še deček, v turbanu in kaftanu, in ga spoštljivo pozdravil. Ko je stopil v poln sij plamenic, se je moglo šele uzreti njegov kakor kri in mleko bel, skoraj dekliski obraz, tako mehak in nežen je izgledal v svoji mladosti.

KDOR JE ZA PREDSEDNIKA

FRANKLIN D. ROOSEVELT

BO GOTOVO VOLIL TUDI ZA

John L. Mihelicha

za kongres v 20. okraju

(NEODVISNA LISTA)

Neodvisna lista (Independent Ticket) bo na glasovnici v zadnji koloni. Tam bodo volivci 20. okraja takoj na vrhu našli ime JOHN L. MIHELICHA. Napravite pred njegovim imenom križ (X).

Jugoslovani v 20. volivnem okraju! Zdaj imamo priliko, da izvolimo našega moža v kongres! Pokažimo pri letošnjih volitvah svojo moč. Vsi kot en mož in kot ena žena, brez razlike političnega prepričanja, volimo za JOHN L. MIHELICHA.

POŠLJIMO IZ 20. VOLIVNEGA OKRAJA V KONGRES MOŽA, KI BO STAL ZA PREDSEDNIKOM ROOSEVELTOM V NJEGOVI BORBI ZA DELAVCA.

X

JOHN L. MIHELICH

Radi boljše postrežbe

DR. VINCENT OPASKAR
6402 ST. CLAIR AVE.

inštaliral novi 100% najmodernejši
ZOBOZDRAVNIŠKI X-RAY "WEBER."
Henderson 4114.

ZDRAVO, IZVRSTNO
DOMAČE VINO

po zmernih cenah dobite
vsak čas pri

JERNEJ KNAUS

1052 E. 62nd ST.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.

v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listke za

vse prekomorske parnike;

POŠILJA denar v staro, domo-

vino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi

jugoslovanske znamke

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM

Pohistvo in vse potrebščine

za dom,

6303 GLASS AVE.

Henderson 2978

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

Henderson 3113

DOBER PREMOK IN TOČNA

POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPERMAN

J. J. FRERICKS

POLITICAL ADVERTISEMENT

PRIDRŽITE DOBREGA

SODNIKA

IZVOLITE PONOVO

sodnika Harrison W.

EWING

Common Pleas sodnika

termin 9. februarja 1937

Naša Common Pleas sodnika pri-

hrani ljudstvu več sto tisoč do-

larjev letno vsled velike vesa-

nosti in ekonomije v izvrševanju.

V tem prednjači med naj-

boljšimi sodniki v Zedinjenih

državah.

Sodnik Ewing je storil svoj de-

lež s tem, da je držal te visoke

standarde vestnosti in ekono-

mije kot okrajni sodnik zadnjih

11 let.